

ROMÂNIA

TRIBUNALUL DOLJ

SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 20291/215/2018

ÎNCHEIERE

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

Ședința publică din data de la 14 Mai 2019

Pe rol judecarea apelului declarat de reclamantul....în contradictoriu cu pârâtele .....împotriva sentinței civile nr. 1442 din 11 februarie 2019 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr. 20291/215/2018, având ca obiect fond funciar aplicare penalități art. 906 NCPC.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns apelantul reclamant asistat de avocat....., intimata pârâtă .....reprezentată de avocat cu delegație de substituie pentru avocat....., lipsind intimata pârâtă.....

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că apelantul reclamant a depus la dosar note scrise cu privire sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei Hotărâri pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în ceea ce privește admisibilitatea căii de atac în situația prevăzută de art. 906 alin 4 C.p.civ, după care;

Instanța procedează la identificarea apelantului reclamant....., în conformitate cu dispozițiile art. 219 Cod procedură civilă.

Avocat .....pentru apelantul reclamant depune, în original, notele scrise cu privire sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei Hotărâri pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în ceea ce privește admisibilitatea căii de atac în situația prevăzută de art. 906 alin 4 C.p.civ.

Instanța pune în discuție admisibilitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în ceea ce privește admisibilitatea căii de atac în situația prevăzută de art. 906 alin 4 C.p.civ.

Avocat..... pentru apelantul reclamant s, în baza art. 519 și urm. N.C.P.C. solicită sesizarea O.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea prevederilor art. 906 pct.4 NCPC, potrivit notelor scrise depuse la dosar.

Avocat.....pentru intimata pârâtă apreciază că dispozițiile art. 906 C.p.civ. sunt clare și încheierea de fixare a sumei este definitivă, în prezenta cauză se impun dezlegările din decizia 73/2017 a I.C.C.J. referitoare la faptul că încheierea prin care se stabilesc penalitățile în temeiul art. 906 alin.1 și 2 C.p.civ. este definitivă și că nu a apărut un nou element care să justifice sesizarea I.C.C.J pe o nouă cerere.

INSTANȚA,

Analizând actele și lucrările dosarului constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art.906 alin.4 Codul de procedură civilă, forma în vigoare la data de 30.07.2018(data introducerii cererii) depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât prin sentința civilă apelată a fost respinsă cererea apelantului petent privind fixarea sumei definitive și din analiza dispozițiilor art.906 alin.4 Cpc instanța se pronunță prin încheiere definitivă, în condițiile statuate prin acest text de lege respectiv dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu.

2. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din jurisprudența acesteia.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidentelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 26.06.2019.

II. Expunerea succintă a procesului.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Craiova la data de 30.07.2018, sub nr. 20291/215/2018, reclamantul .....a chemat în judecată pe pârâții....., solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța sa se stabilească suma definitivă ce i se datorează cu titlu de penalități, ca urmare a neexecutării obligației stabilite prin titlul executoriu reprezentat de Decizia civilă nr. 1147/17.06.2013 pronunțată de Tribunalul Dolj în dosarul nr. 9625/215/2012.

În fapt, reclamantul a arătat că prin Decizia civilă nr. 1147/17.06.2013 pronunțată de Tribunalul Dolj în dosarul nr. 9625/215/2012 a fost admis recursul formulat de acesta, în sensul că a fost admisă acțiunea și a obligat pe fiecare pârâtă în parte, în limitele atribuțiilor legale ce le revin, să îl pună în posesie pe reclamant și să-i elibereze titlu de proprietate pentru suprafața de teren de 89,40 ha, pe raza comunei....., sau în subsidiar, pe raza unei alte localități.

Reclamantul a precizat că, întrucât pârâtele nu și-au executat de bună voie obligațiile, a formulat o nouă cerere înregistrată pe rolul instanței sub nr. 19812/215/2016 prin care a solicitat constrângerea debitoarelor la executarea obligației stabilite prin Decizia civilă, prin plata de penalități de 1000 lei/zi de întârziere până la executare.

Prin încheierea nr. 949/19.10.2016 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr. 19812/215/2016, s-a admis acțiunea formulată și au fost obligate debitoarele să plătească o penalitate de 500 lei pe fiecare zi de întârziere, de la data comunicării încheierii și până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu reprezentat de decizia civilă nr. 1147/17.06.2013.

Reclamantul a menționat că pârâtele refuză în continuare executarea obligației stabilite în decizia civilă, fapt pentru care a formulat prezenta acțiune.

Prin sentința civilă nr. Nr. 1442/2019 de la 11 Februarie 2019 Judecătoria Craiova a respins acțiunea formulată de reclamant.

Pentru a se pronunța în acest sens instanța de fond a reținut următoarele:

După pronunțarea hotărârii de către instanță, pârâtele au trecut la executarea obligației stabilite în dispozitiv, respectiv, luând în considerare imposibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate pe vechiul amplasament recunoscută de Tribunalul Dolj în hotărârea pronunțată, au procedat la inițierea formalităților de reconstituire a dreptului de proprietate pe un alt

amplasament, pentru aceasta fiind necesar și acordul persoanei îndreptățite, în speță creditorul .....

În urma inventarierii terenurilor, în conformitate cu dispozițiile Legii 165/2013, prin care au stabilit suprafața de teren necesară în vederea finalizării procesului de reconstituire a dreptului de proprietate, C..... a învederat reclamantului imposibilitatea punerii la dispoziția acestuia a unei suprafețe de teren compacte de 89,40 ha, deoarece rezerva de teren existentă este de doar 40 ha și este constituită din suprafețe mici de aproximativ 1-2 ha fiecare.

Totodată, i-a înaintat reclamantului oferta de terenuri din rezerva comunei..... aflate la dispoziția Comisiei.....

Anterior acestor demersuri, a înaintat adresă către ADS prin care a învederat obligație fixată de Tribunalul Dolj, aceasta comunicând faptul că are la dispoziție suprafața de teren arabil compactă de 89,40 ha pe raza localității .....

Urmare acestor relații, s-a adresat petentului..... cu propunere pe punere în posesie pe raza localității ....., solicitându-i acordul scris, acesta comunicând, prin intermediul BEJ....., refuzul său de punere în posesie pe raza localității ....., solicitând reconstituirea pe vechiul amplasament.

În urma refuzului reclamantului a comunicat ADS solicitarea reclamantului de punere în posesie pe vechiul amplasament, transmițându-i totodată oferta din rezerva comunei ....., cuprinzând mai multe suprafețe de teren în total de 36,38 ha, atât cât exista rezerva.

Reclamantul a trimis mai multe adrese către C....., precum și o declarație privind opțiunea pentru validarea dreptului de proprietate, prin care insistă în reconstituirea dreptului de proprietate doar pe vechiul amplasament, după ce se va face transferul de teren din proprietatea statului către Comisia....., fiind dispus să aștepte să se realizeze acest transfer -fila 43. Întrucât acest demers nu depinde de voința și puterea de decizie a pârâtei, acesta nu are nicio vină și nu poate fi sancționată.

Având în vedere înscrisurile menționate, rezultă că pârâta C..... și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în limita atribuțiilor fixate de lege, pentru încercarea de reconstituire a dreptului de proprietate pe alt amplasament, fiind singura posibilitate reală pe care se poate face reconstituirea dreptului de proprietate, variantă recunoscută de Tribunalul Dolj în hotărârea ce constituie titlu împotriva sa și explicată în considerente.

La rândul său, conform art. 6 litera f din HG 890/2005 C .....are printre alte atribuții principale și pe aceea de a emite titlurile de proprietate pentru cererile validate, pe baza documentelor prezentate de Comisiile locale.

Obligația C..... este una subsecventă obligațiilor c....., astfel până la îndeplinirea obligațiilor ce îi revin și înaintarea documentației necesare emiterii titlurilor de proprietate, c..... nu poate proceda la emiterea titlurilor de proprietate către reclamant, fără efectuarea procedurilor prealabile. Nu se poate deci reține vreo culpă în sarcina acesteia privind solicitările reclamantului.

Creditorul a formulat cerere de apel împotriva sentinței mai sus menționate, apreciind că instanța de fond a pronunțat o sentință cu interpretarea greșită a dispozițiilor legale mai sus menționate, în sensul că instanța de fond a procedat la verificarea demersurilor efectuate de către pârâtele C .....și C....., în condițiile în care trebuia să stabilească suma definitivă ce i se cuvenea ca urmare a neexecutării obligației stabilită prin titlul executoriu reprezentat de decizia civilă nr.1147/17.06.2013, având în vedere că prin încheierea nr.949/19.10.2016 pronunțată de Judecătoria Craiova, în dosar nr.19812/215/2016 s-a admis acțiunea și au fost obligate debitoarele C..... și C....., plata unei penalități de 500 lei/pe fiecare zi de întârziere de la data comunicării și până la data de executării obligației prevăzute în titlul executoriu reprezentat de decizia civilă nr.1147/17.06.2013.

Prin cererea înregistrată la data de 14.05.2019 apelantul reclamant a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la

Contrar punctului de vedere exprimat de apelantul reclamant prin cererea mai sus menționată, în opinia instanței de apel, încheierile prin care se soluționează cererile privind stabilirea sumei definitive, în condițiile art.906 alin.4 Codul de procedura civilă, forma în vigoare la data de 30.07.2018 (data introducerii cererii deduse judecării), indiferent că se admit sau se resping cererile sunt definitive, astfel încât apelul formulat împotriva acestora este inadmisibil.

În susținerea acestei opinii, instanța de apel, apreciază că față de formularea textului de la art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă, încheierea prin care instanța de executare se pronunță asupra cererii de fixare a sumei definitive este o încheiere definitivă, în consecință nesusceptibilă de apel, indiferent de soluția adoptată.

Dreptul comun în privința felului hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de executare, precum și regimul juridic al acesteia din perspectiva posibilității de a se recurge la formularea căilor de atac sunt reprezentate de prevederile art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civil, potrivit cărora: "În toate cazurile instanța de executare se pronunță prin încheiere executorie care poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare, dacă prin lege nu se dispune altfel."

Având în vedere cele mai sus expuse se apreciază, pe de o parte, faptul că regula pentru instanța de executare o reprezintă pronunțarea unor încheieri executorii, susceptibile de apel, iar pe de altă parte, că această regulă se aplică ori de câte ori legiuitorul nu a stabilit reguli speciale, derogatorii de la acest regim juridic de drept comun pentru alte încheieri pronunțate de instanța de executare în etapa executării silite (prevăzând, de exemplu, că instanța de executare se pronunță prin încheiere sau prin încheiere executorie).

Analizând art.906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, rezultă că această normă reprezintă o regulă derogatorie de la regimul juridic de drept comun în privința posibilității de atacare cu apel a acestora, textul prevăzând în mod expres că instanța de executare pronunță, cu citarea părților, o încheiere definitivă, ceea ce înseamnă că aceasta nu poate fi atacată cu apel, date fiind dispozițiile art. 634 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

Întrucât art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă, forma în vigoare la data introducerii cererii-30.07.2019, instituie din acest punct de vedere, o excepție de la regula înscrisă în art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă, rezultă că acest text este de strictă interpretare și aplicare, pentru că ori de câte ori legiuitorul a intenționat instituirea unui regim juridic diferențiat în privința posibilității de a se recurge la exercitarea căii de atac în funcție de soluția de admitere sau respingere a unei cereri, a prevăzut-o în mod expres, de vreme ce aceasta este întotdeauna o situație de excepție.

De altfel Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.73/2017, a apreciat că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, încheierea de soluționare a cererii de obligare la plata de penalități pe zi de întârziere a debitorului unei obligații de a face sau a nu face, evaluabile în bani, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, este definitivă, indiferent de soluția adoptată de instanța de executare, respectiv de admitere sau de respingere a cererii creditorului.

Astfel că pentru identitate de rațiune se apreciază că și încheierea pronunțată în temeiul art.906 alin.4 codul de procedură civilă, forma în vigoare la data de 30.07.2018, este definitivă, indiferent de soluția pronunțată de instanța de executare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Constată admisibilă cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiții în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art.906 alin.4 C.p.c, referitoare la următoarea chestiune de drept: "dacă, în situația în care prima instanță a respins cererea de fixare a sumei definitive, ce i se datorează creditorului, cu acest titlu, în temeiul art.906 alin.4 C.p.c, hotărârea primei instanțe este susceptibilă de a fi atacată cu o cale de atac, respectiv apel".

Dispune înaintarea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dispune suspendarea judecării, conform prevederilor art. 520 alin. 2 N.c.p.c.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de la 14 Mai 2019

Președinte

Judecător

Judecător

Red.jud.....
Jud.fond .....
13.07.2019